

ти сыноветы, Бориса и Романа въ Цариградъ, като залогъ и здравость за миръ съ Гърциты, като го убѣдилъ още, че като были поотрасли вече, щали да можать и да ся изучать тамъ по-добрѣ (което могло да стане и въ Българіѣ), нѣ той вършилъ сичко това за своѣ си ползѣ, и глѣдалъ дагы нѣма тамъ, за да си плете проклятый Гъркъ по-добрѣ кошчето.

П. Какво мислилъ да ся ползува той, като изработилъ това?

О. Славолюбивый тоя человекъ, който вече сичко вършилъ по волѣтъ си прѣдъ изнѣжениа Царь Петра, готвялъ да ожени сына сы Самуила за Петровѣтъ дѣщерѣ Райнѣ, и тѣй да може да го покачи на Българскыя прѣстолъ, и провъзгласи царь на Българіѣ. Ето съ каквѣ цѣль ся подпретнѣлъ той да работи това, догдѣто накаралъ най-послѣ Петра да прати да иска отъ Гърциты и това, что му были длѣжны отъ напрѣдъ (963 л.).

П. Ами Гърцити платили ли му?

О. На прѣстола имъ тогава былъ възлѣзълъ умный и храбрый войвода, Никифоръ Фока, който нѣсамо ся отказалъ да му плати, ами си наумилъ още да прѣвземе и Българіѣ. За това той набѣдилъ Българыты, че ужъ ся сговорили съ Маджарыты, които налитали въ земѣтъ му да плѣнять, накаралъ да биѣтъ Българскыты пратеницы, и дору въ очиты имъ поцѣрѣлъ царь Петра. А пѣкъ за да прѣвари и Българыты, дордѣ не съ ся подигнѣли още отгорѣ му, той веднага нахлулъ съ войскѣ въ Българіѣ (966 г.), като поканилъ скритомъ и Русскыя Князь Святослава Игоревича, да ѣ нападне и той. Това направилъ той чрѣзъ пратеника Калокира, който не му былъ вѣренъ, и работилъ да го замѣсти той на прѣстола. Святославъ склонилъ и нахлулъ ненадѣйно съ 10 хиляды душъ Руссы въ Българіѣ (967 г.), на ся спрѣлъ до брѣга около гърлото на Дунава. Тамъ Българети му излѣзли на срѣщѣ съ 30 хиляды